

Roskilde Fjords

Kajakklub

Brinchjemmet

Strandvejen 18

Veddelev

4000 Roskilde

Sommer 2012

Klubtur med få knot og meget godt

En lille historie om to nøgler

Sankt Hans aften 23. juni 2012

2
5
6

Klubtur med få knot og meget godt

En klubtur til Sverige kunne man næsten ikke sige nej til med så mange gode historier om de foregående års vellykkede om end regnfulde klubture. En smuk sø få timers kørsel fra Himmelev C, en fin campingplads til rimelige penge og udsigten til at se og ro et nyt sted talte alt sammen for at pakke pagajen og komme af sted.

Men så var der lige det med knot. Knot-stedet blev der med glæde erindret blandt flere medlemmer, som havde været der før, og så svandt begejstringen gevaldigt. Få ting kan tage toppen af en campingtur som knot og myg i store sværme, men med chancen for at 2012 var et magert knot-år, blev tasker og bil pakket. Chancerne for at de fleste knot ville blive vasket ud af himlen var derudover ret gode eftersom vejrudsigten lovede dug af den tunge slags hen over hele weekenden.

Turen startede med en flot sejlads over Øresund med fire kajaker på taget og Tom på passagersædet. Det er både hurtigere og billigere at komme til Sverige end til Jylland, og turen til Vallsnäs Camping ved Unnaryd kan gøres på godt tre timer fra Roskilde. På færgen havde vi mødt Mads og Per, der dog hurtigt satte os af på de svenske motorveje, og da vi kom frem til campingpladsen, sad de to herrer allerede godt til rette i et par medbragte hvilestole. De kom først, men til gengæld havde de ikke set en elg.

På det sidste stykke op til Unnaryd stod der tilsyneladende et rådyr på en mark. Den var ganske vist meget mørk og lige da vi havde passeret den udbrød Tom; Det var sgu da en elg, måske en kalv. Jeg havde holdt øje med vejen og ikke set den helt tydeligt, men var ret sikker på, at han havde ret. Det så grangiveligt ud til at være en lille elg. Den måtte vi se igen, så op på bremsen og i bakgear. Tilbage ved marken fiskede Tom forventningsfuld sin medbragte kik-kert frem, fokuserede og konstaterede at den lille elg ganske vist havde fire ben, men var desværre delt i to. Elgkalven var ved nærmere eftersyn to traner. Sikkert godt muggen over forstyrrelsen valgte elgen at flyve sin vej under højlydte tranelyde.

På campingpladsen skinnede solen fra en skyfri himmel. En lille maskine var sat op til at gøre kål på de værste knot og med en be-liggenhed på en tange var der adgang og udsigt til vandet på begge

sider. Det tegnede godt. Tom havde sit villatelt med, som hurtigt og effektivt blev smækket op som socialt centrum. Finn og Hanne dukkede op efter en 20 km fantastisk tur på søen. Frank, Susanne og Nanna ankom efter en tur over broen tæt forfulgt af Kim og Gitte. Tropperne var samlet.

Lørdag var store rodag med høj sol og svag vind. Planen var at ro seks kilometer syd på til en lille kanal der førte over i nabosøen, men selvom Hanne og Finn havde været der før, lod den sig ikke finde, og efter otte km måtte vi konstatere, at vi var smuttet forbi. Der var masser andet at udforske, så vi fortsatte syd på indtil vi øjnede en lille strand, der var velegnet til frokostpausen. Vi var dog en lille flok der lige skulle rundt om en pynt for se hvad der gemte sig bag den. For så vidt ikke noget særligt, men der var kun et par kilometer til enden af søen og dermed en overskuelig mulighed for at ro hele søen rundt. Mads var nem at lokke, Per lidt sværere, men da han gav sig, blev det på betingelse af, at vi så roede helt ind i bunden af en vig. Ellers kunne vi ikke sige, at vi havde været helt nede for enden. Vi tre roede af sted, og de andre roede tilbage til den lille strand.

Det var perfekt timing i forhold til både frokosten og en ordentlig regnbyge. Der var en fin lille bro og nogle store træer til at skærme for regnen. Vi spiste frokost, og Per røg en pakke cigaretter, hvorefter vi roede nord på igen. Denne gang langs den anden side af søen. Der var en let medvind og kajakerne gled let selvom vi efterhånden havde roet en del kilometer. Halvvejs hjemme begyndte det at buldre bag os. Hele området syd for os var kul-sort, og den svage buldren blev til nogle ordentlige tordenskrald. Jeg er ikke stor fan af torden og slet ikke siddende i en kajak midt på en sø, så der kom fut i kajakerne selvom Per overhovedet ikke kunne se at der skulle være noget at pibe over. Det kommer slet ikke den her vej, blev han ved med at påstå, selvom der blev mere og mere sort. Men da jeg kiggede bagud for 117. gang var skyen ganske rigtigt drevet forbi, og jeg kunne ånde lettet op. Det blev turen ikke dårligere af. Det er imponerende at sidde i et lille badekar og mærke, hvor lille og sårbar man er, når først naturen viser tænder.

Det andet hold havde taget en afstikker for at finde den næsten

hemmelige kanal, der var groet helt til, og da vi kom hjem havde vi alle tilbagelagt 26 fornøjelige km. Næsten fornøjelige. Kim, der inden turen ikke havde rundet de 100 kilometer måtte lave et pitstop efter 22 km for at få liv i ballerne, men han klarede ellers turen i flot stil.

Så stod den ellers på varme bade, en lur for nogle, en ekstra aftentur ind i åkandesøen for andre, lækre grillbøffer, rødvin og hygge. En skøn dag!

Om søndagen var det blæst noget op, men vi roede en fin tur inden det stod på pakning og hjemrejse, og det blev afrundingen på en rigtig hyggelig og meget fornøjelig tur til nye farvande i smukke Sverige.

Louise C

En lille historie om to nøgler

Den første tirsdag i juli var det som om sommeren var kommet til Roskilde, så jeg pakkede tasken og cyklede mod Veddelev for at ro en tur. Ved campingpladsen var solen dog så rar, at jeg måtte gøre holdt og nyde duften af sommer. Udsigten over fjorden er altid en fornøjelse og jeg kom aldrig videre end til at slikke sol og følge livet på vandet for efter en times tid at cykle hjem igen.

Op ad Frederiksborg var tempoet ikke just til en etapesejr, og mens jeg prustende fulgte med i at asfalten alligevel forsvandt under hjulene fik jeg øje på et par nøgler, som var tabt på cykelstien. De kunne have ligget der længe og kunne for så vidt bare blive liggende, men fordi jeg formoder at være en hæderlig person, besluttede jeg, at det var bedre, at jeg frem for en anden samlede dem op. Ved nærmere øjesyn fik jeg en fornemmelse af, at jeg kendte de nøgler. Det var klubnøgler, og ejermanden var Niels – var jeg ret sikker på.

To dage forinden havde jeg glemmt mine nøgler, da vi skulle være følgebåde til Vikingsvøm, og jeg lånte Niels' både før og efter roning, så de var forholdsvis let genkendelige. Efter en hurtig sammenligning med mine egne var det ejendommelige tilfælde bekræftet, og jeg skrev straks en mail til Niels med den gode nyhed, som i øvrigt blev kvitteret med en god flaske rødvin og mormors ellers hemmelige opskrift på sennepspickles. Hvor stor er sandsynligheden for at finde nogle en anden persons nøgler, som uheldigvis har sneget sig ud af et hul i en lomme og som man tilfældigvis har haft i hånden to dage før, på en cykelsti, hvor man meget sjældent cykler, fordi man er doven hund, der altid tager bilen for at tage ud at ro? Stor nok, må svaret lyde.

Louise C

Som de fleste sikkert kan regne ud er det årets nye kuld Finn R har fotograferet. Louise C er kvinden bag knappen på fotoet af dem skønne skovsø. (U)heldigvis har Frank har taget de øvrige billeder af Sverigesturen med på ferie til Norge.

Sankt Hans aften 23.juni 2012

Først på eftermiddagen blev DMI's hjemmeside læst med stor grundighed. Der var blevet truet med byger og blæsevejr, et kik ud af vinduet syntes at bekræfte de bange anelser. Det så ikke ud som det kajakvejr, vi havde brug for til en lille Sankt Hans. Hele dagen havde DMI haft et regnvejr ved 17-tiden på programmet, som kolliderede direkte med klubbens plan om en kajaktur klokken 17.30.

Det så dog ud til, at regnmængden blev mindre, for hver gang DMI opdaterede siden, og da varslet ved 15-tiden lød på 2-3mm og aftagende vind mellem 17 og 18, var der ikke den store tvivl. Rotøjet blev støvet af og pakket ned sammen med kameraet og en flaske rødvin, hvor efter der blev toppet op med en håndfuld øl og sodavand. En kontrolvejning afslørede dog, at der manglede et par kilo i at nå de stipulerede 15 kg, så til trods for størrelsen af mine Ribeyes, var det nødvendigt at supplere med lidt ekstra øl og vand.

Jeg forlod hjemmets arne ved 16-tiden, og ganske som forudset af DMI kom der en lille regnbyge forbi, inden jeg 17.15 nåde ned til et tomt klubhus. Efter nogle få minutter dukkede 3 af de nye fra årets instruktionshold op, den smule tvivl de havde omkring muligheden for at ro en tur, fik jeg hurtigt afblæst. Da jeg 10 minutter senere stod med 6 elever, begyndte jeg så småt at tvivle på visdommen i min forsikring om, at vi sagtens kunne ro. Til alt held dukkede Aksel op, samtidig med at den syvende elev ankom, og da Finn og Marlis ankom nogle minutter senere, faldt mine nerver helt til ro. Nede i havnen forhørte Kim sig om effektiviteten af Finns hjælpemotor (Hanne), men umiddelbart lød det til, at den var alt for dyr.

Da vi var kommet over i Kattinge Vig, begyndte solen så småt at skinne, og jeg glemte helt, at det var en tur med elever. Idyllen blev dog afbrudt ved lyden af Finn P, der rettede på en af eleverne; men alt i alt var det en af årets skønneste aftenture.

Hjemme i klubhuset gik Per, Leif og Viktoria i gang med at tænde grillen og dække bord til 25 personer. Da vi skulle til bords, opdagede Mads til sin rædsel, at nogen havde forgrebet sig på hans rødvin, det var åbenbart svært at kende forskel på flaskerne. Her efter gik alt, som det plejer, det tog lidt længere tid og var utroligt hyggelig, så vi nåde selvfølgelig ikke grundejerforenings bål. Belært af tidligere erfaringer

var der sørget for brænde og en stak kopier af ”Vi elsker vort land”, så vi fik også klaret den del med manér.

Ved midnatstide var der opbrud, hvilket udløste flere tilbud om et lift, som jeg dog afslog, Canada venter jo om et par måneder. På trods af at rygsækken var blevet lettet for et par Ribeyes, en flaske vin, nogle sodavand og et par øl, tog vandreturen hjem et ekstra kvarter. Men det var meget hyggelig at tage hjemturen med en øl i hånden og en mere i den lomme, der kunne nås uden at rygsækken skulle af.

Karl

Hørt bag kajakskuret

- Sælen er blevet skudt....trist
- Roret på Mads's kajak er groet fast...
- Redaktøren har været på ferie/
grottedykkerkursus i Mexico....

Ansvarshavende redaktør:
Karl Venzel Vejrup tlf: 40567376
Gyvelvej 12 B st.tv
4000 Roskilde

Indlæg til medlemsbladet kan sendes til
ovenstående adresse eller email til:
karl.vejrup@gmail.com

Redaktionen forbeholder sig ret til at
redigerer i indsendt materiale.
Underlødige og injurierende indlæg
kommer kun i bladet såfremt redaktøren
finder dem morsomme og relevante.

Bestyrelsen:
Formand: Finn Petersen 43717113
Kasserer: Aksel Hadberg 46367384
Best.medl. Mads Jakobsen 46359015
Best.medl. Tom Søndergaard 30386241
Best.medl. Finn Roer Jensen 46564499

På RFK.'s hjemmeside: www.roskildekajakklub.dk kan læses flere oplysninger om klubben f.eks. vores love, kontingenter, navne på instruktører, mail adresser osv. Interesserede kan læse om klubbens instruktionskursus for nybegyndere. Webmaster er Mads Jakobsen.

Roskilde kajakklubs kontonummer i Nordea:
Reg nr. 2905 – Konto nr. 2551457098

Aktiviteter

Husk torsdags grill...hver anden torsdag

7-9 september Tour de Gudenaå

24 september—Mølleåens Blå Bånd

6 oktober - Støt Brysterne, kvinde løb i Farum

27 oktober - Stander Strygning....med fest

Der er masser af andre spændende arrangementer, se blandt andet DKF's aktivitetsskalender.....eller måske vi selv laver en dagtur....

Se nærmere ved opslag i klubben

Vi skal have etableret nyt gulv i træningslokalet i de kommende uger
Tal evt med Finn P. hvis du har tid og mulighed for at give en hånd.
Vi skal selv lave forarbejdet.

Til de om ikke skulle have opdaget det...der er ikke is på fjorden længere, så kom bare til klubbroning. Der er skont på fjorden.